

عنوان مقاله:

ارزیابی و مقایسه سه نوع دروگر معمول یونجه در منطقه جیرفت

محل انتشار:

همایش ملی علوم آب، خاک، گیاه و مکانیزاسیون کشاورزی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حمید قاسم خانی - عضو هیئت علمی بخش مکانیک ماشینهای کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان

رویا قاسم خانی - عضو هیئت علمی بخش مکانیک ماشینهای کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

برای بدست آوردن درآمد بیشتر، باید گزینه هایی را انتخاب و بکار برد که گذشته از پایین آمدن هزینه ها، شاهد افزایش کمی و کیفی محصول نهایی باشیم. در برداشت یونجه به روش خشک کردنی، درو یونجه توسط انواع دروگرها صورت می گیرد. برای بکارگیری صحیح از انواع ماشینهای موجود در هر منطقه باید مطالعاتی همچون هزینه ها، ظرفیت مؤثر ماشینها و اثرات بکارگیری آنها روی محصول نهایی انجام گیرد. پژوهشی به منظور ارزیابی سه نوع دروگر یونجه شامل: دروگر استوانه ای عقب سوار شونده، دروگر شانه ای عقب سوار شونده و دروگر خودگردان دو چرخ به ترتیب با عرض کار 1/5، 1/8 و 1/2 متر در دانشکده کشاورزی جیرفت انجام گرفت. بدین منظور، عملکرد مزرعه ای، تلفات درو ایجاد شده توسط ماشین، مصرف سوخت و زمان خشک شدن یونجه توسط هر کدام از ماشینهای فوق مورد ارزیابی قرار گرفت. برای اجرای پژوهش از طرح بلو کهای کامل تصادفی با سه تکرار استفاده شد. نتایج بدست آمده از این پژوهش نشان داد که بیشترین مصرف سوخت توسط دروگر استوانه ای بدست آمد. بیشترین تلفات درو مربوط به دروگر دو چرخ بود (حدود 300 کیلوگرم در هکتار). در این تحقیق همچنین مشخص شد که در منطقه مورد آزمایش، نوع دروگر در زمان خشک شدن علوفه تأثیر معنی داری نداشته است.

کلمات کلیدی:

دروگر، ارزیابی، عملکرد، یونجه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/140185>

